

ЯКОЮ Є УКРАЇНА, А ЯКОЇ ХОЧУТЬ...

Попи хочуть...

Попи хочуть України дурної темної, яка була би переповнена церквами, каплицями, відпустовими місцями, монастирями та людьми в чорних довгих спідницях. Вони хочуть України жертв, покори, чолобитів, рукокопачів, фанатизму, неморалі і рижної релігійної гнилі. Вони хочуть такої України, де панувала би неволя народу, де треба би шанувати і поважати кожного попа, лаву, ошусту, здришника і брехуна.

Вони хочуть такої України, де можна би годувати народ всякими дурностями, чужими, гнилою та глупотою. Всі попи обожнюють ніш таку Україну, де панувала би розпуття, визиск людини, лінивість, ненависть і убійства, бо тільки в такій Україні був би ґрунт для їх існування.

Визискувачі хочуть...

Визискувачі хочуть України, котра не бачить рідніди би ся від тої, якої хочуть попи. Визискувачі хочуть такої України темної. Вони не думають відбирати від попів їх "чудотворних" інтересів, одначе воліли би, щоби торговля мошам "святих" мучеників була в їх руках. Вони хочуть такої України, де в кождім селі і кождім містечку напроти церкви пишав би ся дим білого невілля, а в травки далі була тюрма і те завісді переповнена "буянівниками", котрі говорять, що визиск не потрібний і що йому треба поставити кінець. Визискувачі хочуть такої України, де робітники і селяни годували би від першого сніжня до трійця першого грудня і хвалили би ся на кождім кроці, що їм добре живеть ся, бо мають свободу виирати з голоду, та що живуть в благословенній демократичній країні. Вони хочуть такої України, де всі склади були би переповнені всякими продуктами, але робітники і селяни, котрі все те продукували, щоби не мали до тих продуктів ніякого права. Визискувачі хочуть такої України, в котрій робітники і селяни віддавали би їм всі овочі своєї праці за безцінь, але коли робітникам буде чого потрібно, то вони будуть мати спромому віддати їм те саме за такі ціни, за які їм хочеть ся. Визискувачі хочуть України нударів, калік, жєбраків, поліції і мілітаристів. Вони хочуть такої України, де міліони бідаків були би в економічній залежності від одного чи кількох людей і де ті міліони обороняли би майно тих одиниць, віддаючи за него свою честь, свою кров, своє так дороге жите. Такої України хочуть пани визискувачі, капіталісти.

Дідичі хочуть...

Дідичі, власнителі дворів і філярків, князі, графи і малі князі графєята хочуть України, котра була би ослодою їхнього лінивого розпустного життя, а неволею величезних селянських мас. Вони хочуть, щоби Україна була країною панів і Іванів, щоби і даліше пан був паном, а Іван був його рабом і працював на него. Вони хочуть такої України, де зіддали би ся магнати, епископи, фабриканти та генерали на нараду, як би ліпше і більше використати селянина, і відтак віддати його на арматне м'ясо тим, хто дасть більше титулів, гонорів, золота і любовиць. Дідичі хочуть такої України, в котрій невілляники мусли би вставати до праці на панських землях о 4 години рано і працювали майже за дармо до пізної ночі та ще й під канчуком їхнього нагача. Одним словом, вони хочуть України, де була би панщина.

Імперіалісти цілого світа хочуть...

Імперіалісти цілого світа хочуть, щоби Україна була такою Україною, де панував би кулак українського жандарма під командою їхніх офіцерів,

де пострахом для робітників були би тюрми, шибениці і голодова смерть. Вони хочуть такої України, котра була би їхньою колонією, де вони могли би зганяти українських робітників і селян, узброювати їх і гонити до борби з тими капіталістами, котрі послили би відерати ринок збуту з під їхньої контролі. Вони хочуть бачити таку Україну, де всі фабрики, залізниці, ліси і поля належали би не до працюючого народу, не до робітничої класи, але до "родимих" українських панів, годуючи до горстки заграничних хижаків-галапасів імперіалістів цілого світа хочуть, щоби була така Україна, де всякий уряд був би тільки панським в їх руках і виконував їх волю і розпорядження.

Соціал-патріоти хочуть...

Соціал-патріоти хочуть України з парламентом, де спільно засідали би властители філярків, козальєв, фабрик і заліниць та ухвалювали тільки на папері гарні обіцянки про те, що пани таки змілосердять ся колись над працюючим народом і добровільно віддадуть йому зробовані від него богатства. Соціал-патріоти хочуть такої України, де для дідичів туманіє робітничих мас в користь капіталізму всі уряди були би обсаджені "найчистішої" крові Українцями. А если і се не поможе, щоби відержати поневолені маси на капіталістичнім мотузочку, то вони придумують тоді якийсь український "комунізм", щоби воювати проти дійсних комуністів, котрі бажать України для робітників і селян. Вони хочуть такої України, де безнастанно могли би крутити робітничим масам голову, що робітництво і селянство на Україні не доросло ще до того, щоби могло само себе правити, само для себе працювати і користати з своєї праці. Вони хочуть такої України, де було би добре жити всім, тільки не робітникам і селянам, котрі одинокі заслугують на жите—бо все своє працює витворюють. Соціал-патріоти хочуть такої України, де враї потреби вони закрили би ся навіть українським "комунізмом", щоби тільки гурдами українських працюючих мас оборонити нинішній капіталістичний лад і порядок. Вони хочуть на Україні буржуазної еволюції.

Националісти хочуть...

Националісти хочуть такої України, де в першій мірі можна би вирізати всіх робітників і селян других національностей, але не панів, а відтак обгородивши ся китайським муром, мали би спромому зробити те саме і з українськими працюючими масами, если вони забажали би економічного і політичного освождєня. Вони хочуть такої України як попи, визискувачі, дідичі і соціал-патріоти, хїба з тою маленькою різницею, щоби спеціально дрібно-буржуазні українські елементи були допущені більше до рїжних жодубів, щоби коштом працюючих мас мати спромому виховувати "свою" рідну буржуазію, яка краще відтак змогла би тримати працюючі маси в поневоленю.

Свідомі робітники і селяни хочуть...

Свідомі робітники і селяни хочуть такої України, де вони були би свободні економічно і політично, хочуть України для робочого людю. Вони хочуть України з цілим її богатством, бо те, що працюючий народ витворив на Україні повинно до него належати. Вони хочуть України, в котрій здоров'є і жите кождого горожанина могло би розвивати ся свободно. Вони хочуть такої України, якою у правляв би ніхто инший, тільки працюючий нарід. Вони хочуть, щоби кождий свободний горожанин працював для цілого народу, а весь нарід цілого народу, а весь нарід для него. Вони хочуть спільної праці і спільного поділу

її овочів. Вони хочуть України без жандармів, нагаїв і тюрем, без кайдан, визиску, калік і жєбраків, без шибениць, ошуканства і зради. Вони хочуть України без братовбивства і невілляництва жінок і дітей. Свідомі робітники і селяни хочуть такої України, де ріжного рода ліночі і галапаси мусли би працювати, де попи, замість ширити темноту, мусли би сповняти корисну працю для всего робітничого суспільства. Вони хочуть такої України, де робітники і селяни всіх національностей жили би як брат з братом, товариш з товаришем, рівний з рівним. Такої України вони хочуть, і таку Україну вони вже мають, виборюючи її своєю кровю та житем соток тисяч найкращих панів, дідичів, соціал-патріотів та націоналістів пропалі тепер безповоротно раз на завжди. Робітничо-селянської соціалістичної України не в силах знищити вже ніяка чорна сила. Соціалістична Україна живе, розвиваєт ся і буде вічно жити.

Непьяк за п'явки.

ДВА СВІТИ.

I.

"Одиноким краєм на світі, котрого не міг поневолити американський, англійський або французький імперіалізм є наша, хотій убога, Світівська Росія".

Слова сі сказав недавно тов. Троцький на з'єднанні Конгресі Світів московської губернії. Ніхто з державних мужів двадцятого столітє не висловив в однім, скромнім реченю так великої, знаменитої, важкої річи — яка міститься ся в цитованій нами слові Троцького. Не лише, що в сім реченю видіє знаменитий, чудесний результат тридцятих років побідної пролетарської революції з навалю імперіалістичних орд; не лише дитого, що побіда зєзіла окупулена герейством авангарді міжнародного пролетаріату, якоє є російським пролетаріатом, герейством повним найбільших, найкривавіших жертв, герейством і само-відданотою, яким нема рівних в дотеперішній історії людства; синтеза тридцятих років революції з міжнародним капіталом — є великою, вибавляючою, одиною надією для соток мільонів працюючої людности цілого земського кулі, утиноючої ся під тягарем неволі, киненої ім капіталом антанті і своїм рідним; є надією і доріжкою вказом для мільонів людей, жіночих в нуді і у підленю, виснажених до шпикости страшними, ненаситними жодудками імперіалізму. "Під сим знаменем побидимо", отє є дорога виходу з пекла нещастя, страху, нуджі і розпідєня, з чорної пані розпідєня, в яку попнула людство цілого земського кулі горстка пануючих банкірських володарів — та велика, переможна правда міститься в вислові організатора червоної армії.

Не маеш жите, як лише по побідній боротьбі з імперіалізмом і капіталом світа; не маеш жите на дорозі ведучій взад, до старих і пережитих форм; на тій дорозі чекає людство лише знищенє, страхітє, нуджа, смерть; на тій дорозі не закінчить ся ні одно зерно нового жите, не постане ані одна комірка відбудовани по літах воєнного знущєня.

Дорога до відбудови веде через труп капіталу, через труп старих суспільних форм, через боротьбу з системою надарвотности, системою анархії капіталістичної продукції. Тов. Троцький став перед зібраними робітничими делегатами на передодні першого засідання VIII. Всєросійського Конгресу Світів. VIII. Всєросійський Конгрес Світів, се перший світівський конгрес, що радить в хвилі, коли захли на фронтах Світівської Росії карабанні і арматі; зівстав прогнаній ворог, прогнаній імперіалізм світа, поканий

Юденіч, Колчак, Денікін, Півсудський, Врангєль. І всі воївоиники революції стїяли до вчєра еще на фронтах оружної боротьби — перемінують мечі на плуги, вертаючи до діла, з приводу котрого підняли були боротьбу перед грома роками — до діла організації комуністичної господарки, до діла будови нового жите, опертого на комуністичнім ладі, котрого засадою є се простє, свєтє максімум: "всі для всіх".

Одинокий край на світі, котрого не міг поневолити імперіалізм антанті — одинокий край на світі, котрого видієлі мешканці перші приступають до праці, до продуктивної праці, маючої на цілі не збогачуванє горстки посідаючих — але добробут і щастє для всіх.

Одинокий край на світі, котрий з хаосу капіталістичних катастроф добив ся до пристани нового жите. Робітничим делегатам VIII. Конгресу, робітникам, селянам і жовнірам, прибувшим впрст з варстату, з фабрики, з тяжких з жертвенних совєтських становиць, з поля — викладає тов. Ленін про найбільші совєтські завдання. "Комунізм" — говорить тов. Ленін — се совєтський лад плюс електрифікація".

В кількох словах будуче, розвіє, розвіє будучого жите, маюча перспективна будучности; для всіх.

А тов. Крижановський розвиває перед робітничими учасниками конгресу докладну програму праці на полю електрифікації.

Перед робітниками розложена велика мала — а для ліпшої прозорливости освічуєть електричні лампки зачеркнені на мапі місцевости, призначєні на централні електричні стації.

Слїдуєть докладні проєкти і пляни праці на найближтїй тижні і місяці. Електрифікація, направа транспортних средств, виданійша експлоататія вугля і інших сирівців, удосконаленє всяких галузей продукції; справозданє проєрїст продукції, про видатнійшу працю в фабриках, проєрїст контингенту збіжа. Праця, праця, праця: для всіх. Мільони рук, сотки мільонів працюючих, охочих, свідомих свого завтра, своєї цілі долонї-спрягають ся, щоби рушити з місця брилу світа, аби на румовищах капіталістичної системи, по злоичах, страхїтах вчєрашнього дня, до надмірним аусулю і напруженю серця, мозку, мускулів, з жертвах і титаничних змагань з переможним ворогом, нищителем — капіталом взиати ся за творчу, вибавляючу, відрадожуючу людство працю: для всіх.

Ся праця розпочата, вона кинить, розвиваєт ся, напружуєт ся, ростє змагаєт ся; по цілій Росії, від поля до поля, від варстату до варстату, від копанні до копанні, від уряду до уряду, від школи до школи розлігають ся кличі: до праці! для нас, для всіх; для дітїй наших, для будучих шастливих поколів. — Так в Росії еще небогато, нема еще хліба в брїд; але праця кинить, і праця та видаєть овочі, мусли видати овочі: для всіх!

З хвилі дня.

Кому найлєкше заїхати до "свого" краю?

Депортованому.

Чого буржуазія ніколи не жалє робітничови?

Буків.

Хто ніколи не виходить на страйк?

Скеб (страйколом).

Длячого продукуюче більше і робимо довше години?

Щоби скорше остати ся без праці.

Чому фармери боят ся соціалізму?

Щоби продати за танше збіжє і худобу.

В Європі Мільони Людїй За суджені на Голодовку Смерть.

Один з американських кореспондентів пише з Парижа саїдуоче:

"Майже ціла середня Європа обнята почетом розпук. Населєнє не може представити собі гіршого положєня як те, в яком воно находить ся під теперішню пору. Остра зима є для великої більшости населєня повільними тортурами. Тиф, холєра і віспа ширять ся в застрашующій мірї; дієні на необхідні житеві средства з кождим днем піднєстє в гору, а лєжких матеріалів неможливо дістати за ніжкі гроші. Як не мільони то певно сотки тисяч згинуть з голоду, з браку одягу, одежі і мешкань; заки прийдє весна. Населєнє не потребує грошей, бо гроші безхосєнні. Воно потребує поживи, одежі і опалу. Ситуація представляє ся ще найліпше з усіх середних країв в Чехословакії, а найгірше в Австрії. Селяни можуть ще як-так жити, але міські робітники терплять страшну нужду."

Права, економічно і совєтська Росія не стоїть дуже добре, але там панує инший настрій, там панує рівність. Російський народ відчуває, що він є піоніром нового суспільного ладу. Він терпить, але знає чому терпить, через ког терпить і є приготуваній дальше терпіти, если на се зайдє потреба, бо він бачить перед собою ліпше завтра, яке він почав вже самий творити.

Нема слів на те, щоби описати жите мільонів нещасних жєрць в середній і північній Європі. Економічне положєнє західних країв в порівняннї з східними є трохи ліпше: в Англії і Франції панує велике безробітє, одначе бодай годова індустрія працює до певної міри. Зате ситуація мешкань є дуже поганя, що в лєжких випадках найбільше населєнє не має абсолютно не скорхонити ся. Будова нових мешкань є в цілковитому застою. Ціни на споживчі средства постійно піднєстє в гору, а грошева ситуація є дуже нестала.

Франція і на дальше остаєт ся "скаженою собою" європейської реакції. В Європі існують тепер тільки дві димінуючі політики, імено, політика совєтської Росії і політика імперіалістичної Франції.

Хто може твердити, що недалека будучина не принесе з собою нових революційних вихідів виголоділих мас централних країв або незадоволенних мас на заході Європи? Нинішні вододари Європи є на віть більше перемикані чим буди Романови або Гогенцоллерни. І до сєго є добрі причини. Робітники Європи чують нову віру в себе і здобувать новє почете сили, котра попадає їм дуже скоро до рук".

ЗІ ЗІЗДУ НАРОДІВ СХОДУ.

(Важніші реферати з стенографічного протоколу.)

(Зїзд народів Сходу відбував ся в Бакї 1-8. верєся 1920 року. На їм було присутних 1891 делегатів, з того 1273 комуністів. Делегати женщини було 55. Делегати представляли 37 народностей. Був також делегат від України.)

Той Зїзд уважаєт ся за другий великий міжнародний конгрес народів Сходу, який має величезне історичне значєнє. На їм об'єднувалася колоніальна, імперіалістична, національна політика, національна, революційна і комуністична політика в тих локалістичних народів Интернаціоналу. Для нас, українських робітників, той конгрес повневолені народів Сходу теж має важке значєнє, так як Україна теж уважаєт ся капіталістично нерозвинуєним краєм, переживаючим по бідою многим народом Сходу, колониальну і національну політику, яка закінчилась пролетарською революцією, повною перевагою пролетаріату і білого імперіалізму всего світа.

З найкращих промов вголосненних на зїзді ми пожемо текст промов тов. Зіновєва, Радєка, Павловича та інших провідних міжнародних комуністів. Переклад зроблений нами з стенографічного протоколу; матеріял дуже цікавий і корисний, який ще не появляв ся в жадній робітничій, ні в буржуазній лаковордній прєсі. — Заміка переклада.

Вступне слово тов. Зіновєва.

Товариші! Не без хвалянової зєбїрає слово на нинішнім нашам зїзді.

Товариші! Нам, не першій рік беручим участь в революційнім русї, натурально предчуєть ся ті повне рєзкі роки боротьби, які тісам і перозумчим братством світа всім робітничим народів Росії з тими віддєлами працюючих, які жанають ся борьт ся в Бакї. Я вїтаю вас не тільки від імени Виконавчого Комітєту Комуністичного Интернаціоналу і не тільки від імени Центрального Виконавчого Комітєту Совєтської нашої рєпублики, але і від робітників одного з міст Совєтської Рєпублики, які до вас, банкірських пролетарієв проявляють особливо ширє почете братерської дружби — від робітників міста Петрограда.

Товариші! Тї печальні, їніт так далекі, але разом з тим близькі роки, коли ми всі були скуті залєзним обручем царату і коли всі народи Рєсії знаходились в нашам краю, як в одній великій тюрмі, в ті роки, се рєд перших пролетарських центрів, котрі гурдами протєставали проти царату, місто Бакї займає далеко не відстає місце.

Кождий старий революціонер знає, чому "чорнокоз" (чорнокоз) вєзєт оп'є в наших страхках, демонстраціях, повстанях, в революційній боротьбі слідом за тими двома містами звычайно їздивали Бакї, Варшаву і Ригу. Всім памєтно, як в рєд 1905 року і підчас буржуазної революції 1917 року і при початку житевних подій наш робітничий відділ, який жив і борєв ся в закуренім димом міст Бакї, свєтло виконував свій революційний обов'язок перед революцією, перед робітничою класою Росії і працюючою класою всего світа.

В сєй день ми пригадуємо десяткі і сотки наших найлучших друзів, котрі вийшли з рядів банкірських робітників, працювали в рєдах инших міст, займали відповідні посади перед революцією і часто виконували ролю відновителів наших загально-російських організацій, коли знадто тяжко загла на нас тяжка лапа царських жандармів.

Ми пригадуємо найлучших братів: Шуцмана і Джамарізає, з якими многі з нас зв'язані роками спільної революційної діяльности, спільної братерської служби і котрі, як ви всі знаєте, вирвані з наших рядів насильною рукою катів і злочинців робітничої класи. Імена таких наших борців, як Шуцмана і Джамарізає — на устах всіх робітників Петрограда, Москви і всієї Росії. Дїти в Совєтських школах вчать ся шанувати людей, котрі стояли на славіній "варті в тяжкий момент зради і продажности" — хоробро обороняли червоний прапор соціалізму. І в ті тяжкі для вас, товариші, і для нас мєсяці, коли ми були відлучєні від своєї братерської сімї трудових народів населяючих Росію, в ті часи робітники Пітера, робітники Москви і робітники всієї Росії знали, хоч і не одержували від нас вїстий, хоч і брєхала на нас англійська прєса і прєса мешєнєвців, єсєрї і всіх прочих Юд, продаючих робітничу справу — ми добре знали, що ті клевети не пристанє до вас; ми добре знали, що тут банкірські робітники не змагають ся і жадуть тої хвилі, щоби здобути перевагу і знов подати братерську руку робітникам всієї Росії і всего світа. І ми знаємо, що за ті короткі мєсяці і тижні, які проминули від часу вашого ульєнєня ви знов стали в ряд, знов взяли належде вам по праву, найбільше почете місце між пролетаріатом світа і між народами населяючими Росією.

Я згадав Варшаву. Під теперішню пору над Варшавою понавіє се білий прапор. Многі з нас, як і робітники инших країв, непокоїлись тим невдачам, які спіткали нашу єрєвону армію під мурями Варшави.

Ви знаєте, що наша армія була докотилася майже до самих мурів, але польський капіталізм з помічю Англії, яких ви добре знаєте, з помічю французьких офіцерів, котрих ви також добре знаєте, з помічю буржуазії всего світа, котру ми всі ненавидимо, примусив нашу єрєвону армію відійти на "час від стоянї" польських панів. Але, товариші, наша армія знов збрєє сили і воли не зведуть ся всі приклади, коли можна говорити на підставі попередного досвідє, то ми можемо сказати: не потрібні мєсяці, а потрібні тижні для того, щоби наша Червона армія знов протїгнула свою єрєвону руку до Варшави. (Бурлівні оплески.)

Товариші, війну з білою Польщею формально провадить Російська Соціалістична Рєпублика, але по суті се — війна не тільки Російської Соціалістичної Рєпублики проти буржуазної білої Польської Рєпублики — по суті се війна праці проти капіталу.

Товариші, Комуністичний Интернаціонал заохочєний всего пітора року тому назад.

На першій Конгрєсі Комуністичного Интернаціоналу ми були ще громокоз "проданєств, ми були лише групою жидів, котрі почали проголувати свої їзєї, в рїжних краях були вже комуністичні гєтєї, але ще не було ніяких комуністичних партій.

Минуло всего пітора року і на Другім Конгрєсі Комуністичного Интернаціоналу в Москві, як я вже вам говорив, ми мали представитєлєв зорганізованих комуністичних партій і груп від 37 країв Європи і Америки. Ми маємо в своїх рєдах все, що є честного, загартованого в боротьбі, все, що є муляного і готуєного на битву з буржуазією всієї Європи і Америки.

І от, тепер в Бакї ми робимо другий крок. Ми не хочемо уподобатись єрєвом II. Интернаціоналу — єрєдникам, запровадним ворогому прапор соціалізму. Ми памєтаємо, що на сїмї жанають люди, не тільки білої єсєрї, не тільки європейської, з котрим особливо обидно є II. Интернаціонал: крім них живуть ще на сїмї світі мільони жидів асєкуючих Азію і Африку. Ми хочемо покінчити з властю капіталу по цілій земській кулі. А се зробить ся можливим лише тоді, коли не тільки в Європі і Америці, але і по цілій сїмї ми запалимо революційні пожежє, що дає нам попростує все трудовє людство, засєлює Азію і Африку.

Комуністичний Интернаціонал бажє, щоби під його прапором обєднались люди, розмовляючі на рїжних мовах. Комуністичний Интернаціонал переконаний, що під його прапор поспішать не тільки європейські пролетарі, але і важка маса наших резерв, наша піхота — сотки мільонів сєлян, засєдувачів Азію, наш Близький і Далєкий Схід.

На наше місто випала велика честь послужити тою брамою, через котру переїдуть західні пролетарі, щоби подати руку сїдним сєлянам. Ваше місто посуають тепер арєною нових, се небувалих в історії людства подій, зїмуть ся представитєлі сотки мільонів сєлян Сходу, які вивчєли вже на досвіді війни і зрєчливості, що треба златити капітал за горло і колючим настигати йому на груди! Треба покінчити раз на все з ганєбним капіталізмом.

Ми є певними, що ті сєляни, котрі тепер се неспєшєнні і не знають ще нашої програми, добре зямьтєт, що їх мучили сотки літ на славу капіталу — ті дєстакі і сотки мільонів сєлян Азії тепер підхоплять клич, котрий подає їм організована авдїгарда західно-європейської і американської пролетаріату.

Від народів обєднань ся в братерський союз і забудуть все те, що їх колись розділяло. Вони забудуть ненависть, яку так їстично сїли поміж них капіталісти і будуть тямити, що нам потрібний єдиний союз працюючих не тільки Азії і Європи, але і всего світа, щоби покінчити з капіталізмом і розпочати будівництво нового крашого жите.

Під теперішню пору Комуністичний Интернаціонал не міг вибрати більш удачного місця, як Бакї, де брєдєні ся народи Заходу могли б зобачити з пробувшими ся народами Сходу. Банкірський Соїєт, без сумніву, звєстим справедливе пінає історичну вагу часу і зробить все від него залежє, щоби створити ту атмосферу єдності і братерства, в котрій народить ся братерський союз пролетарієв з народами Сходу.

І певний, що банкірські робітники, котрі понєсли так багато аєстєв будувати рад, що у них в Бакї зрєчливості ся Зїзд Народів Сходу. Вони тепер нагороджені за ті великі терпєня, які їм довелось перенєсти поперєх комплексу принашого до долє робітничих инших міст.

І Комуністичний Интернаціонал не помилів ся, коли назначив сєй Зїзд в Бакї. До його гоюго будуть слухуватись і в Лондоні і в Парижі і в Константинополі і в Нью Йорку. Можливо, що наші панове імперіалісти, в котрих буває звичай бути глупими, спробують промовити його, але Схід знов заговорить так голосно, що вся вава повієтєє з дїяльоматичних вух англійських і французьких імперіалістів. Вони пошєні почути, що Схід не хоче більше бути арєною експлуататїї європейських рїшучи дїл.

Товариші, ви устєдєлиєні жидів, коли мільони робітників і сєлян всего Заходу обєднаньт ся з сотками мільонів народів Сходу. Від сїх хвилини залежить судоба світа в Близькі роки. Віддаймо-ж все, що можемо для уськун сєго союзу!

Возьмім ся до праці, за організації сєго зїзду. Хай народи Сходу зрєчливості, що настанє нова доба, хай народи Сходу зрєчливості, що отворюєт ся нова сторічка історії людства, що сонє комунізму єє не тільки пролетарієв Європи, але і трудовому єєлярству всего світа.

Хай живе братерський союз Народів Сходу!

Хай живе злука соток мільонів сєлян Сходу, з мільонами пролетарієв Заходу!

Хай союз єєв буде нерозривним. Хай згине назавсїгда властє капіталу. І хай найкорше запанує лад, носітелем котрого є Комуністичний Интернаціонал, утворений робітниками всего світа! (Бурлівні оплески.)

(Дальше буде.)